Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS BESLUT (sjätte avdelningen)

den 12 januari 2017 *

”Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 2, 9, 26, 167, 168 och 173 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Beskattningsbar person som bedriver såväl ekonomisk som icke-ekonomisk verksamhet — Holdingbolag som kostnadsfritt tillhandahållit sina dotterbolag tjänster”

I mål C-28/16,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Kúria (Högsta domstolen, Ungern) genom beslut av den 7 januari 2016, som inkom till domstolen den 18 januari 2016, i målet

MVM Magyar Villamos Művek Zrt.

mot

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden E. Regan samt domarna J.-C. Bonichot och C.G. Fernlund (referent),

generaladvokat: M. Bobek,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— MVM Magyar Villamos Művek Zrt., genom Sz. Vámosi-Nagy och P. Vaszari, ügyvédek,

— Ungerns regering, genom M. Bóra, G. Koós och M.Z. Fehér, samtliga i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom J. Kraehling, i egenskap av ombud, biträdd av H.L. McCarthy, solicitor,

— Europeiska kommissionen, genom V. Bottka och L. Lozano Palacios, båda i egenskap av ombud,

* * Rättegångsspråk: ungerska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet enligt artikel 99 i domstolens rättegångsregler genom ett särskilt uppsatt beslut som är motiverat,

följande

Beslut

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artiklarna 2, 9, 26, 167, 168 och 173 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan MVM Magyar Villamos Művek Zrt. och Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebviteli Igazgatósága (Enheten för överklaganden vid den nationella skatte- och tullmyndigheten, Ungern) (nedan kallad skattemyndigheten) angående MVM:s rätt till avdrag för den ingående mervärdesskatt för tjänster som MVM förvärvat för sina dotterbolags räkning.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 Artikel 2.1 i direktiv 2006/112 har följande lydelse:

”Följande transaktioner skall vara föremål för mervärdesskatt:

…

c) Tillhandahållande av tjänster mot ersättning som görs inom en medlemsstats territorium av en beskattningsbar person när denne agerar i denna egenskap.

…”

4 I artikel 9.1 i direktivet föreskrivs följande:

”Med beskattningsbar person avses den som, oavsett på vilken plats, självständigt bedriver en ekonomisk verksamhet, oberoende av dess syfte eller resultat.

Med ekonomisk verksamhet avses varje verksamhet som bedrivs av en producent, en handlare eller en tjänsteleverantör, inbegripet gruvdrift och jordbruksverksamhet samt verksamheter inom fria och därmed likställda yrken. Utnyttjande av materiella eller immateriella tillgångar i syfte att fortlöpande vinna intäkter därav skall särskilt betraktas som ekonomisk verksamhet.”

5 I artikel 26.1 i nämnda direktiv föreskrivs följande:

”Följande transaktioner skall likställas med tillhandahållande av tjänster mot ersättning:

…

b) Tillhandahållande av tjänster utan ersättning som utförs av den beskattningsbara personen för hans eget eller personalens privata bruk eller, mer generellt, annat rörelsefrämmande ändamål.”

6 I artikel 167 i samma direktiv föreskrivs följande:

”Avdragsrätten skall inträda vid den tidpunkt då den avdragsgilla skatten blir utkrävbar.”

7 I artikel 168 i direktiv 2006/112 föreskrivs följande:

”I den mån varorna och tjänsterna används för den beskattningsbara personens beskattade transaktioner skall han ha rätt att, i den medlemsstat där han utför dessa transaktioner, från den mervärdesskatt som han är skyldig att betala dra av följande belopp:

a) Mervärdesskatt som skall betalas eller har betalats i medlemsstaten för varor som har levererats, eller kommer att levereras, till honom eller för tjänster som har tillhandahållits, eller kommer att tillhandahållas till honom av en annan beskattningsbar person.

…”

8 I artikel 173.1 i samma direktiv föreskrivs följande:

”När varor och tjänster används av en beskattningsbar person såväl för transaktioner som avses i artiklarna 168, 169 och 170, vilka medför rätt till avdrag för mervärdesskatt, som för transaktioner som inte medför rätt till avdrag, skall bara den andel av mervärdesskatten vara avdragsgill som kan hänföras till de förstnämnda transaktionerna.

…”

Ungersk rätt

9 Genom 2, 6, 14, 119, 120 och 123 §§ i az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (2007 års lag nr CXXVII om mervärdesskatt) införlivas artiklarna 2, 9, 26, 167, 168 och 173 i direktiv 2006/112 med ungersk rätt. Ordalydelsen av dessa nationella bestämmelser är, i huvudsak, identisk med ordalydelsen av de artiklar i direktivet som införlivas genom dem.

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

10 MVM är ett statsägt bolag som bedriver verksamhet inom energisektorn. MVM hyr ut elkraftverk och optiska nät. Dessutom äger MVM flera bolag som främst producerar eller säljer elenergi.

11 Genom att ingå ett ägaravtal enligt ungersk rätt med sina dotterbolag har MVM bildat en bolagskoncern som är erkänd enligt denna lagstiftning (nedan kallad koncernen). Att en sådan koncern bildats innebär emellertid inte att det bildats en separat juridisk person eller att de bolag som ingår i koncernen förlorar sin status som juridiska personer. De bolag som ingår i koncernen har inte heller anslutit sig till ett system med koncernbeskattning med avseende på mervärdesskatt.

12 Tvisten i det nationella målet rör det beslut skattemyndigheten fattade efter det att den granskat MVM:s mervärdesskattedeklarationer för åren 2008–2010.

13 Under denna period ansvarade MVM för koncernens strategiska förvaltning. I detta syfte använde sig MVM av juridiska tjänster, affärsförvaltningstjänster och PR-tjänster dels för egen del, eftersom dessa tjänster tillhandahölls i samband med bolagets uthyrning av elkraftverk och optiska nät, vilken i sig omfattas av mervärdesskatteplikt, dels för hela koncernens räkning och dels till förmån för vart och ett av de bolag som ingår i koncernen. MVM gjorde avdrag för mervärdesskatten med avseende på samtliga dessa tjänster. Med några få undantag fakturerade MVM emellertid inte sina dotterbolag för

dessa tjänster, inte ens när tjänsterna var till gagn för hela koncernens intressen eller när de hade en direkt anknytning till den beskattningsbara verksamheten i de övriga bolag som ingick i koncernen. MVM debiterade inte heller någon generell ersättning inom koncernen för den strategiska förvaltning bolaget bedrev, vilket innebär att denna förvaltning bedrevs kostnadsfritt.

14 Skattemyndigheten ansåg att den mervärdesskatt som hänförde sig till juridiska tjänster, affärsförvaltningstjänster och PR-tjänster endast var avdragsgill enligt 2007 års lag nr CXXVII om mervärdesskatt i den mån MVM använt sig av dessa tjänster för att leverera varor eller tillhandahålla tjänster. Skattemyndigheten nekade därför MVM avdragsrätt för den mervärdesskatt som avsåg dessa tjänster, när tjänsterna använts till förmån för övriga bolag i koncernen eller när det rörde sig om affärsförvaltningstjänster med anknytning bland annat till förvärv av bolagsandelar (nedan kallade de aktuella tjänsterna). I dessa situationer ansåg skattemyndigheten nämligen att MVM var slutanvändaren av tjänsterna.

15 MVM överklagade skattemyndighetens beslut och gjorde gällande att de aktuella tjänsterna utgjorde allmänna kostnader i bolagets skattepliktiga verksamhet, eftersom bolaget är en beskattningsbar person som inte bedriver någon verksamhet som inte är skattepliktig. MVM anförde även att det förhållandet att bolaget inte fakturerade sina dotterbolag inte påverkade bolagets rätt till avdrag för mervärdesskatt.

16 Domstolen i första instans ogillade överklagandet med motiveringen att de aktuella tjänsterna inte hade använts för att utföra en mervärdesskattepliktig verksamhet och att det inte fanns någon rätt till avdrag för den ingående mervärdesskatt som betalats för sådana tjänster.

17 MVM överklagade till den hänskjutande domstolen, Kúria (Högsta domstolen, Ungern).

18 Den hänskjutande domstolen har uppgett att MVM, under den period som är aktuell i målet, agerat som ett passivt holdingbolag med avseende på fakturering, eftersom dess dotterbolag i princip inte betalade det annat än utdelning, men som ett aktivt holdingbolag när det utövade den centrala förvaltningen av koncernens verksamhet

19 Den hänskjutande domstolen har påpekat att ett holdingbolags fakturering av sina dotterbolag för tjänster ur ekonomisk synvinkel enbart är en formalitet, när det rör sig om en rent nationell koncern. Det kan för övrigt inte röra sig om kostnadsfrihet, eftersom MVM erhåller högre utdelning i utbyte mot de tjänster som det, efter vad som påstås kostnadsfritt, tillhandahåller sina dotterbolag.

20 Mot denna bakgrund beslutade Kúria (Högsta domstolen) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Är ett holdingbolag som aktivt medverkar i förvaltningen av vissa angelägenheter i dotterbolagen och i hela koncernen, men som inte debiterar dotterbolagen för kostnaderna för de tjänster som utförts i anslutning till den aktiva holdingverksamheten och inte heller debiterar mervärdesskatt för dessa tjänster, en beskattningsbar person med avseende på mervärdesskatt vad gäller dessa tjänster?

2) Om den första frågan besvaras jakande, får då det aktiva holdingbolaget utnyttja sin rätt att dra av mervärdesskatt för de tjänster som det har använt sig av och som har en direkt anknytning till den mervärdesskattepliktiga ekonomiska verksamheten i vissa av dotterbolagen, och i så fall hur?

3) Om den första frågan besvaras jakande, får då det aktiva holdingbolaget utnyttja sin rätt att dra av mervärdesskatt för de tjänster som det har använt sig av och som ligger i hela koncernens intresse, och i så fall hur?

4) Påverkas svaren på de föregående frågorna, och om så är fallet på vilket sätt, om det aktiva holdingbolaget som mellanhand fakturerar dotterbolagen för de tjänster som använts?”

Prövning av tolkningsfrågorna

21 Om en fråga i en begäran om förhandsavgörande är identisk med en fråga som domstolen redan har avgjort, om svaret på en sådan fråga klart kan utläsas av rättspraxis eller om svaret på frågan inte lämnar utrymme för rimligt tvivel, får domstolen, enligt artikel 99 i domstolens rättegångsregler, på förslag av referenten och efter att ha hört generaladvokaten, när som helst avgöra målet genom särskilt uppsatt beslut som är motiverat.

22 Denna artikel ska tillämpas i förevarande mål.

23 Den hänskjutande domstolen har ställt sina fyra frågor, som bör behandlas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artiklarna 2, 9, 26, 167, 168 och 173 i direktiv 2006/112 ska tolkas så att deltagandet av ett holdingbolag, som det i det nationella målet, i sina dotterbolags förvaltning – när det inte har fakturerat dotterbolagen vare sig för de tjänster det förvärvat i hela koncernens intresse och i vissa av dess dotterbolags intressen eller för den mervärdesskatt som är hänförlig till dessa tjänster – kan betraktas som en ekonomisk verksamhet, i den mening som avses i direktivet, som ger rätt till avdrag för den ingående mervärdesskatt som betalats för dessa tjänster.

24 Det kan inledningsvis påpekas att även om det i direktiv 2006/112 fastställs ett mycket vitt tillämpningsområde för mervärdesskatt, är det endast verksamheter av ekonomisk art som omfattas av denna skatt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 29 oktober 2009, kommissionen/Finland, C-246/08, EU:C:2009:671, punkt 34 och där angiven rättspraxis). Det framgår nämligen av artikel 2 i detta direktiv att det av de tjänster som tillhandahålls inom en medlemsstats territorium, endast är de tjänster som tillhandahålls mot ersättning av en beskattningsbar person som agerar i denna egenskap som är föremål för mervärdesskatt.

25 EU-domstolen har i detta hänseende redan fastställt att en verksamhet i allmänhet anses vara ekonomisk när den är fortlöpande och utförs mot vederlag som utgår till den person som utfört transaktionen (dom av den 29 oktober 2009, kommissionen/Finland, C-246/08, EU:C:2009:671, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

26 Domstolen erinrar även om att rätten till avdrag för mervärdesskatt, i den mening som avses i artikel 167 och följande artiklar i direktiv 2006/112, enligt fast rättspraxis utgör en grundläggande princip i det gemensamma systemet för mervärdesskatt och att den i princip inte får inskränkas. Denna rätt inträder omedelbart för hela den ingående skatten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 september 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos, C-516/14, EU:C:2016:690, punkterna 37 och 38 och där angiven rättspraxis).

27 Syftet med avdragssystemet är att den mervärdesskatt som näringsidkaren ska betala eller har betalat inom ramen för sin ekonomiska verksamhet inte till någon del ska belasta honom själv. Det gemensamma systemet för mervärdesskatt garanterar följaktligen neutralitet beträffande skattebördan för all ekonomisk verksamhet, oavsett syfte och resultat, under förutsättning att verksamheten i sig är mervärdesskattepliktig (dom av den 15 september 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos, C-516/14, EU:C:2016:690, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

28 Vad gäller de materiella villkoren för att rätt till avdrag för mervärdesskatt ska uppstå framgår det av artikel 168 a i direktiv 2006/112 att de varor eller tjänster som åberopats som grund för ett sådant avdrag ska ha använts av den beskattningsbara personen i ett senare led i samband med dennes skattepliktiga transaktioner och att dessa varor eller tjänster ska ha levererats respektive

tillhandahållits i ett tidigare led av en annan beskattningsbar person (dom av den 15 september 2016, Barlis 06 – Investimentos Imobiliários e Turísticos, C-516/14, EU:C:2016:690, punkt 40 och där angiven rättspraxis).

29 Mervärdesskatten är avdragsgill bara om de ingående transaktionerna har ett direkt och omedelbart samband med de utgående transaktioner som medför avdragsrätt. Avdragsrätten för den ingående mervärdesskatt som betalats vid förvärvet av varor eller tjänster förutsätter alltså att kostnaderna för dessa förvärv utgör en del av de kostnadskomponenter som ingår i priset för de utgående skattepliktiga transaktioner som medför en rätt till avdrag (dom av den 16 juli 2015, Larentia + Minerva och Marenave Schiffahrt, C-108/14 och C-109/14, EU:C:2015:496, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

30 Domstolen har redan, med avseende på ett holdingbolags avdragsrätt, fastställt att ett holdingbolag, vars enda syfte är att inneha andelar i andra företag utan att direkt eller indirekt delta i förvaltningen av dessa, med förbehåll för de rättigheter som nämnda holdingbolag har i egenskap av aktieägare eller bolagsman, inte ska betraktas som en beskattningsbar person med avseende på mervärdesskatt, i den mening som avses i artikel 9 i direktiv 2006/112, och inte har rätt till avdrag enligt artikel 167 i samma direktiv (dom av den 16 juli 2015, Larentia + Minerva och Marenave Schiffahrt, C-108/14 och C-109/14, EU:C:2015:496, punkt 18 och där angiven rättspraxis).

31 Enbart ett förvärv eller innehav av andelar i bolag kan inte anses utgöra ekonomisk verksamhet i den mening som avses i direktiv 2006/112, som medför att förvärvaren eller innehavaren ska betraktas som en beskattningsbar person. Enbart ett förvärv av ekonomiska andelar i andra bolag utgör nämligen inte ett utnyttjande av en tillgång avsedd att fortlöpande ge intäkter, eftersom en eventuell utdelning är resultatet av själva ägandet av tillgången (dom av den 16 juli 2015, Larentia + Minerva och Marenave Schiffahrt, C-108/14 och C-109/14, EU:C:2015:496, punkt 19 och där angiven rättspraxis).

32 Det förhåller sig annorlunda då ägandet förenas med ett direkt eller indirekt deltagande i förvaltningen av de bolag i vilka förvärv av andelar har skett, utan att detta påverkar de rättigheter som delägaren har i egenskap av aktieägare eller bolagsman (dom av den 16 juli 2015, Larentia + Minerva och Marenave Schiffahrt, C-108/14 och C-109/14, EU:C:2015:496, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

33 Det framgår av fast rättspraxis att ett holdingbolags deltagande i förvaltningen av de bolag i vilka det har förvärvat andelar utgör en ekonomisk verksamhet, i den mening som avses i artikel 9.1 i direktiv 2006/112, i den utsträckning som detta innebär att det genomförs transaktioner som är mervärdesskattepliktiga enligt artikel 2 i detta direktiv, såsom holdingbolagets tillhandahållande av administrativa tjänster, finansiella tjänster, affärstjänster och tekniska tjänster till sina dotterbolag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juli 2015, Larentia + Minerva och Marenave Schiffahrt, C-108/14 och C-109/14, EU:C:2015:496, punkt 21 och där angiven rättspraxis).

34 Av detta följer att ett holdingbolags deltagande i förvaltningen av sina dotterbolag, utan att det genomförs transaktioner som är mervärdesskattepliktiga enligt artikel 2 i direktiv 2006/112, inte i sig utgör en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 9.1 i direktivet (se, för ett liknande resonemang, beslut av den 12 juli 2001, Welthgrove, C-102/00, EU:C:2001:416, punkterna 16 och 17). En sådan förvaltning omfattas följaktligen inte av tillämpningsområdet för direktiv 2006/112.

35 I förevarande fall framgår det av begäran om förhandsavgörande att MVM, under den period som är aktuell i det nationella målet, normalt inte fick någon ersättning från sina dotterbolag för sin centrala förvaltning av koncernens verksamhet. Det kan mot denna bakgrund konstateras att MVM:s deltagande i sina dotterbolags förvaltning inte kan betraktas som en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i artikel 9.1 i direktiv 2006/112, som kan omfattas av tillämpningsområdet för direktivet.

36 Domstolen har redan fastställt att det inte kan medges rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt som avser en beskattningsbar persons kostnader om mervärdesskatten avser verksamhet som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2006/112 på grund av att den inte utgör ekonomisk verksamhet (dom av den 13 mars 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, punkt 30, och dom av den 29 oktober 2009, SKF, C-29/08, EU:C:2009:665, punkt 59).

37 Av detta följer att MVM inte har rätt till avdrag för den mervärdesskatt som betalats för de aktuella tjänsterna, eftersom dessa tjänster avser transaktioner som inte omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2006/112.

38 Denna slutsats påverkas inte av att MVM har bedrivit annan verksamhet, såsom uthyrning av elkraftverk och optiska nät. De aktuella tjänsterna tycks nämligen inte ha något direkt och omedelbart samband med någon som helst skattepliktig ekonomisk verksamhet i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 29 ovan. Det ankommer dock på den nationella domstolen att pröva detta.

39 Det kan emellertid påpekas att en beskattningsbar person, såsom domstolen funnit i punkt 24 i domen av den 16 juli 2015, Larentia + Minerva och Marenave Schiffahrt (C-108/14 och C-109/14, EU:C:2015:496), tillerkänns avdragsrätt även när det saknas ett direkt och omedelbart samband mellan en viss ingående transaktion och en eller flera utgående transaktioner för vilka rätt till avdrag föreligger, när kostnaderna för de aktuella tjänsterna utgör en del av den beskattningsbara personens allmänna omkostnader och således utgör en del av de kostnadskomponenter som ingår i priset för de varor eller tjänster som denne tillhandahåller. Sådana kostnader har nämligen ett direkt och omedelbart samband med den beskattningsbara personens samlade ekonomiska verksamhet.

40 I förevarande fall är det ostridigt att MVM, under den period som är aktuell i det nationella målet, bedrev en skattepliktig ekonomisk verksamhet, nämligen uthyrning av elkraftverk och optiska nät. Det är dock svårt att föreställa sig att det kan finnas ett direkt och omedelbart samband mellan de aktuella tjänsterna, det vill säga de tjänster som använts till förmån för andra bolag i koncernen och de affärsförvaltningstjänster som bland annat avser förvärv av andelar, och denna uthyrningsverksamhet, även om den betraktas i sin helhet. Det ankommer dock på den hänskjutande domstolen att pröva detta.

41 MVM har för övrigt, i sitt yttrande till domstolen, anfört att bolaget, sedan den 1 januari 2015, har en vinstmarginal på transaktioner i samband med strategisk förvaltning av bolag som ingår i koncernen.

42 Det räcker i detta hänseende att konstatera att även om denna förvaltning från och med detta datum skulle betraktas som en ekonomisk verksamhet, så kan de kostnader som deklarerats för åren 2008–2010 för förvärv av de aktuella tjänsterna inte utgöra en del av de kostnadskomponenter som ingår i priset för dessa nya skattepliktiga transaktioner och de kan således inte medföra en rätt till avdrag för mervärdesskatt.

43 MVM har inför domstolen även gjort gällande att de aktuella tjänsterna använts i koncernens intressen och att det, mot bakgrund av att MVM:s dotterbolag bedriver verksamhet som medför avdragsrätt, finns ett samband mellan dessa tjänster och hela koncernens ekonomiska verksamhet.

44 I förevarande fall kan det emellertid påpekas att det förhållandet att det inte är möjligt att göra avdrag för den mervärdesskatt som avser de aktuella tjänsterna beror på att MVM valt att inte fakturera bolagen i koncernen för sina förvaltningstjänster.

45 Det är i detta hänseende tillräckligt att påpeka, för det första, att näringsidkare normalt själva kan välja de organisatoriska strukturer och transaktionsvillkor som är mest lämpade för deras verksamhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 september 2013, Le Crédit Lyonnais, C-388/11, EU:C:2013:541, punkt 46) och, för det andra, att principen om skatteneutralitet inte innebär att en

beskattningsbar person som har ett val mellan två olika transaktioner kan välja en av dem och åberopa följderna av den andra (dom av den 9 oktober 2001, Cantor Fitzgerald International, C-108/99, EU:C:2001:526, punkt 33).

46 För det fall den hänskjutande domstolen, efter den prövning som avses i punkterna 38 och 40 ovan, skulle konstatera att vissa av de aktuella tjänsterna avser såväl MVM:s ekonomiska verksamhet som dess icke-ekonomiska verksamhet, erinrar domstolen slutligen om att bestämmelserna i direktiv 2006/112 inte har till syfte att reglera de metoder eller kriterier som medlemsstaterna ska tillämpa när de antar bestämmelser som gör det möjligt att dela upp den ingående mervärdesskatten beroende på om de kostnader som skatten avser hänför sig till ekonomisk eller icke-ekonomisk verksamhet (dom av den 13 mars 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, punkt 33).

47 Mot denna bakgrund, och för att de beskattningsbara personerna ska kunna göra de beräkningar som är nödvändiga, ankommer det på medlemsstaterna att, med iakttagande av de principer som utgör grunden för det gemensamma systemet för mervärdesskatt, fastställa de metoder och kriterier som är lämpliga i detta avseende. Medlemsstaterna ska särskilt utöva sin skönsmässiga befogenhet på ett sådant sätt att det säkerställs att avdrag endast medges för den del av mervärdesskatten som är proportionell mot det belopp som hänför sig till de transaktioner som medför rätt till avdrag. Medlemsstaterna ska således se till att beräkningen av den proportionella andel som avser den ekonomiska verksamheten respektive den icke-ekonomiska verksamheten på ett objektivt sätt avspeglar den faktiska fördelningen av ingående kostnader på dessa två verksamheter (dom av den 13 mars 2008, Securenta, C-437/06, EU:C:2008:166, punkterna 34 och 37).

48 Av detta följer att de frågor som ställts ska besvaras på följande sätt. Artiklarna 2, 9, 26, 167, 168 och 173 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att eftersom deltagandet av ett holdingbolag, som det i det nationella målet, i sina dotterbolags förvaltning – när det inte har fakturerat dotterbolagen vare sig för de tjänster det förvärvat i hela koncernens intresse och i vissa av dess dotterbolags intressen eller för den mervärdesskatt som är hänförlig till dessa tjänster – inte är en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i detta direktiv, har ett sådant holdingbolag inte rätt till avdrag för den ingående mervärdesskatt som betalats för dessa tjänster, i den mån dessa tjänster avser transaktioner som inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.

Rättegångskostnader

49 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

Artiklarna 2, 9, 26, 167, 168 och 173 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att eftersom deltagandet av ett holdingbolag, som det i det nationella målet, i sina dotterbolags förvaltning – när det inte har fakturerat dotterbolagen vare sig för de tjänster det förvärvat i hela koncernens intresse och i vissa av dess dotterbolags intressen eller för den mervärdesskatt som är hänförlig till dessa tjänster – inte är en ekonomisk verksamhet i den mening som avses i detta direktiv, har ett sådant holdingbolag inte rätt till avdrag för den ingående mervärdesskatt som betalats för dessa tjänster, i den mån dessa tjänster avser transaktioner som inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde.

Underskrifter